

samtidig med at Staten gaar til et saa ekstraordinært Forslag som at stille 10 Millioner af Statskassen til Raadighed for at dække to københavnske Banker. Jeg kan heller ikke tænke mig andet end, at den højtærede Finansminister vil forstaa, at hvis han skal arbejde videre paa dette Toldlovsforslag, vil han komme til at arbejde under et Tryk fra Protektionismens Side; Protektionisterne ville med større Ret end nogen Sinde kunne gøre gældende, at dansk Industri og Haandværk under saa farefulde Omstændigheder neppe ville kunne taale mere, end de i og for sig ere udsatte for ved den almindelige økonomiske Krise her i Landet. Og jeg kan ikke tro andet end, at den højtærede Finansminister egentlig maa ønske at opsætte dette Toldlovsforslags endelige Behandling til senere Tider. Ved 3die Behandling udtalte nemlig den højtærede Finansminister, at han i og for sig godt kunde vente, han gjorde det høje Tings Flertal, de konservative Partier her i Tinget, opmærksom paa, at han bagved sig havde et Flertal paa 100 Medlemmer af Folketinget for Folketingets Forslag, medens der her oppe kun var et Par Stemmer imellem, naar det drejede sig om at faa Folketingets Forslag vedtaget. Derfor kunde det meget godt vente, men det var sikkert, at saa vilde han komme igen ad Aare og saa havde han godt Haab om at faa Forslaget vedtaget, som han ønskede det. Det forekommer mig, at naar den højtærede Finansminister ser paa den danske Finanzkrise, som han gør, og som det omtalte Lovforslag viser, og naar han har saa godt et Haab for Fremtiden, og naar han, hvad han dog vist vil indrømme, nu kommer til at arbejde under et Tryk som ingen Sinde før fra Beskyttelsesmændenes Side, saa vil han godt kunne staa sig ved, om dette Toldlovsforslag nu blev lagt til Side. Jeg er fuldkommen overbevist om, at det rundt omkring her i Landet vilde hilses med stor Tilslutning, om Rigsdagen bestemte sig til at opgive den videre Behandling og det videre Arbejde paa Toldlovsforslaget, som alle nu maa være bange for kan have skadelig Virkning, og som de, der ønske Frihandel, og de, der ønske en mindre Beskyttelse, hvortil jeg ogsaa hører, kun kunne ønske udsat, for at man kan komme til at arbejde derpaa under roligere Forhold end de nuværende.

Ordføveren (Hey): Jeg har ikke været blind for, at den økonomiske Krise, som

Landet i Øjeblikket maa siges at befinde sig i, ikke alene kunde faa, men ogsaa ganske sikkert vil faa Indflydelse paa Toldlovsforslagets Behandling. Men jeg har ikke anset Øjeblikket for opportunt til nu at fremdrage denne Sag. Om Krisen er akut eller af længere Varighed, ved man vel ikke. Man maa haabe, at de kraftige Forholdsregler, der ere tagne nu, ville bringe os ud over de største Vanskeligheder, selv om man ikke kan være blind for, at Vanskelighederne eller rettere Eftervirkningerne af Krisen, selv om den bliver kortvarig, ville strække sig over et længere Tidsrum. Krisens Indflydelse paa Toldloven kan blive af dobbelt Art, først den meget naturlige, som man kunde kalde mindre, at Regeringen efter min Mening højst nødvendigt maa tage endnu større Hensyn til Beskyttelsens Krav. Men den kunde ogsaa blive den videregaaende, at man besluttede, ganske som den ærede foregaaende Taler sagde, at indstille Behandlingen af Toldlovsforslaget. Det forekommer mig imidlertid, at Øjeblikket til at tage Bestemmelse herom vistnok turde være for tidligt. Der er 6—7 Uger tilbage af indeværende Rigsdagssamling, og det vilde være, synes jeg, beklageligt, om Arbejdet gik i Staa blot for at vente paa Bestemmelser i den antydede Retning. Arbejde vi videre og komme til Samlingens Slutning og se, at den Krise, der har raset saa haardt i nogle Dage, ikke har fortaget sig, men viser sig at være af længere Varighed, saa mener jeg, at Øjeblikket er kommet til at tage en Bestemmelse som den antydede. Men det forekommer mig, som sagt, at det vilde være for tidligt at tage den Bestemmelse nu, det vilde vel endogsaa være skikket til at øge Uroen fremfor at mindske Vanskelighederne.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Naar det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) sagde, at det vilde sikkert vindestor Tilslutning i hele Landet, hvis man nu lod Toldlovsforslaget falde, saa er det sandt nok, naar han i Stedet for „over hele Landet“ vilde sige: „hos dem, der ere interesserede i Toldbeskyttelsen“. Jeg tror, at de ville være ganske overordentlig glade ved det ærede Medlems Tale; de ville føle, at han denne Gang ligesom allerede et Par Gange før her i Salen har givet dem en ret kraftig Haandsrækning. Han har nu søgt at lægge ny Sten i Vejen for at faa en fornuftig Toldreform, saaledes som den vilde blive, og som der allerede er gjort et saa